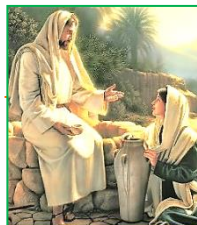

♦ E.T. Seton: Protože jsem poznal trýzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pít i jiní ♦

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

♦ Farnost sv. Cyrila a Metoděje ♦

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života –

► [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

Bratřejovský měsíčník č. 260

***

říjen 2024

***

Vychází od března 2003

e-mail: frch182@centrum.cz * 606172316 * internetové stránky Studánky: www.fon-bratrejov.wz.cz

První svatořečená indiánka

Před 12cti roky byla svatořečena Světová patronka skautek Kateřina Tekakwitha

Sv. Kateřina Tekakwitha

Jméno Tekakwitha znamená *Ta, kdo upravuje cestu; ta, kdo vším před sebou hýbá; ta, která dává věci do pořádku.*

Sv. Kateřina, *1656 v Ossernenom, dnes Auriesville, stát New York v USA. Její matka Vycházející Hvězda *Tagaskouita* byla křesťanka a pocházela z kmene Algonkinů. Při jedné trestné výpravě uloupil Vycházející Hvězdu náčelník Mohawků Žlutá Želva *Kenneronkwa*. Nedaleko vesnice Mohawků Ossernenomu byla misijní stanice jezuitů, kteří se setkávali s Indiány.

Tekakwitha měla pět let, když se jejich kmen přestěhoval a v nové osadě vypukla v letech 1661–1663 epidemie neštovic, na kterou zemřeli její rodiče. Ona sama po této nemoci částečně oslepla a po neštovicích jí zůstaly jizvy na tváři. Stala se plachou a začala nosit přes hlavu deku, aby ji nebylo vidět do tváře. V táboře byla věřící křesťanka indiánka Anastásie Tegonhatsihongo,

kteřá se stala chůvou Tekakwithy.

Po smrti jejích rodičů o Tekakwithu pečoval děda, a podle zvyku Mohawků ji předal svému druhému synovi Silnému Orlovi, který se stal novým náčelníkem. Náčelník, bratr Žluté Želvy, strýc Silný Orel s manželkou Dešťovým Mrakem ji přijal za vlastní. Zvyk určoval, aby si dívka od svých osmi let zvykala na přítomnost chlapce, který se

měl stát jejím mužem. Dívka měla svou pracovitostí přesvědčit chlapce, že bude dobrou manželkou. Také Tekakwitha dostala společníka a když se začalo mluvit o manželství, bránila se tomu. Tím popudila tetu, která se k ní začala chovat jako ke služce, trápila ji hladem a dávala jí hodně práce.

Společně s chůvou Anastásií Tegonhatsihongo si Tekakwitha upravila malou jeskyni na kapli a tam se společně modlily. Tekakwitha dala v roce 1670 slib Bohu, že mu bude sloužit. Se souhlasem strýce Silného Orla byla ve svých 21 letech pokřtěna. O Velikonocích 5.4.1677 ji v jeskynní kapli pokřtil kněz Jakub de Lamberrvill a přijala jméno Kateřina *Catheri*, *výslovnost Irokézů Kateri*. Chůva Anastásie Tegonhatsihongo po jejím křtu odjela do misijní stanice v Sault u řeky sv. Vavřince, kde se usidlovali pokřtění Indiáni.

Kateřina nemohla odjet, protože strýc náčelník ji chtěl provdat, aby ji zachránil před zlobou tety Dešťového Mraku. Nabídl Kateřině několik nápadníků, ale ona každého odmítla. To bylo u Irokézů nemyslitelné. Nakonec ji strýc donutil ke svatbě. Při obřadu měla podat ženichovi mísu pečeného masa, kterou však hodila na zem a utekla. Ženich ji dostihl a chtěl ji zabít nožem, ale Kateřina ho odzbrojila a vysvětlila mu, že se zasvětila službě Bohu. Strýc Silný Orel ji však po nepodařené svatbě přestal chránit a krutost tety Dešťového Mraku neznala mezí. Dávala jí tvrdě najevo, že je proti jejímu křesťanskému životu. Týrala Kateřinu hladem, která musela bez jídla dělat velice těžkou práci.

Vyhublá a utrápená Kateřina utekla do misijní stanice. Farář Jakub jí poslal do jezuitské stanice v Sault, kam putoval se svou výpravou pokřtěný náčelník Horký Popel. Výprava musela ujít 320 km bažinami a prérií. Misijní stanici vedl farář Frémin. Kateřina se zde setkala se svojí chůvou Anastásií Tegonhatsihongo a začala se starat o nastávající matky a novorozeňata. Ve stanici si našla i přítelkyni Marii Terezu Tegaigneutu. Kateřina si dala zhotovit dřevěný křížek, který nosila. Byla tichá, skromná a laskavá.

Kateřině se postupně zhoršil zrak, měla bolesti hlavy a žaludku. Přesto se snažila sloužit druhým. Zesláblá zemřela ve věku 24 let tři dny před Velikonocemi. Byla pohřbena v rezervaci Mohawků Caughnawaga. Podle očitých svědků ve chvíli smrti zmizely jizvy po neštovicích z její tváře. Po její smrti se k ní začali lidé modlit a došlo k mnoha uzdravením nemocných. Sv. Kateřina Tekakwitha je mezi Indiány nazývána **Lilie Mohawků**.

V roce 1951 získala její životopis Jana Hodková, vůdkyně 20. oddílu skautek v Praze, která se spojila s českým knězem Jaroslavem Popelkou, jezuitským misionářem v Ontariu. Ten v roce 1992 při

Původní hrob sv. Kateřiny Tekakwithy

Nápis na náhrobku:
Kateri Tekakwitha Ownkeonweke
Katsitsiio Teonsitsianekaron

*Kateřina Tekakwitha Nejkrásnější
květina, která kdy kvetla u Rudých lidí*

návštěvě Čech, navštívil i Janu Hodkovou a seznámil pražské skautky se životem Kateřiny Tekakwithy. Přivezl fotografie jejich obrazů a soch. V USA se její svátek slaví 14. července, v Kanadě a ve světě 17. dubna.

Atributy: lilie, růženec, želva *znak jejího kmene*. Je patronkou skautek, ekologie, životního prostředí, sirotků, pronásledovaných pro víru, Montrealu, Kanady a amerického národa. Pro své ctnosti je ctěna i domorodými indiány-křesťany protestantských vyznání.

Papež Jan Pavel II. ji 22.6.1980 prohlásil za blahoslavenou a zdůraznil její klidnou odevzdanost, sebeovládání, úžasnou trpělivost, snahu pomáhat bližním a radost i uprostřed hrozného utrpení, kterým byl plný její krátký život. Odešla ke svému Stvořiteli v ty dny, kdy si věřící připomínají utrpení Jeho Syna Ježíše Krista. Na žádost světového ústředí skautek WAGGGS byla papežem Janem Pavlem II. prohlášena za patronku skautek.

Svatořečil kanonizoval ji 21.10.2012 papež Benedikt XVI. v Římě.

Spolu s ní bylo při kanonizační liturgii ve Vatikánu svatořečeno dalších šest lidí. Slavnostního obřadu se tehdy na Svatopetrském náměstí zúčastnilo 80 000 lidí. Kanonizaci Tekakwithy bylo přítomno také 1500 kanadských poutníků, z nichž většinu tvořili severoameričtí indiáni ve svých tradičních oděvech. Tekakwithě, která žila v letech 1656 až 1680, se přisuzovala zázračná uzdravení lidí.

Chlapec přežil útok viru. Podle agentury Reuters byly v davu rovněž stovky poutníků z USA, kde má indiánské předky 2,5 milionu lidí, z nichž 680 000 jsou katolíci. Mezi poutníky byl i 12letý chlapec, jenž v roce 2006 přežil nákazu smrtelným masožravým virem, což Vatikán uznal za zázračný zásah sv. Kateřiny. Vyléčený Jake Finkbonner je příslušníkem indiánského kmene Lummiů. / [3. oddíl skautů Junák Dvůr Králové nad Labem](#)

Kateřina nás dojíká svou laskavostí v jejím životě při absenci vnější podpory a svou odvahou ve svém zvláštním poslání. Obohacuje se v ní víra a kultura. Ať nám její příklad pomáhá žít tam, kde jsme, aniž bychom se zříkali toho, kdo jsme. Svatá Kateřino, ochránkyně a patronko Kanady a první svatořečená mezi původními Američany, svěřujeme ti obnovu víry mezi prvními národy a v Severní Americe! -
Prohlásil papež ve své homilii.

***

Datum narození 1656 * **Místo narození** - Auriesville, USA

Datum úmrtí - 17. dubna 1680 * **Místo úmrtí** - Kahnawake, Kanada

Svátek - 17. dubna * **Blahořečena** - 22. června 1980 Janem Pavlem II.

Svatořečena - 21. října 2012 papežem Benediktem XVI. v Římě * **Uctívána církvemi** -
Římskokatolická církev

***

Nemůžeme sebe samotné v tichosti držet zavřené ve farnostech, v našich komunitách, když tolik lidí čeká na evangelium. Nestačí jen otevřít dveře - musíme jimi projít a setkávat se s lidmi!
/ papež František

Judovo vítězství nad Nikanorem 2 Mak 15, 1-37
čtení ze Starého zákona

Vojenské oddíly byly naplněny odvahou z těchto vznešených slov Judových, která byla vhodná, aby opravdu účinně povzbudila k statečnosti a zocelila srdce mladých mužů. Rozhodli se nerozbijet tábor, nýbrž mužně jít do bitvy a vybojovat s vypětím všech sil rozhodný boj, protože bylo v sázce město, náboženství a chrám. Neboť méně se starali o své ženy a děti, bratry a příbuzné, jejich největší a první starost se týkala vznešeného domu Božího. Ale i ti, kdo zůstali v městě, byli v nikoliv nepatrné úzkosti a neklidu z nastávajícího utkání na volném poli. Všichni byli v napětí z blížící se rozhodné bitvy. Nepřátelé už navzájem postupovali. Stavěly se bitevní řady, přiváděli slony na příhodná postavení a rozdělovala se jízda na křídla. Jakmile Makabejec zpozoroval postup vojenské moci, opatřené kdejakým druhem zbraní a zuřivými zvířaty, vztáhl své ruce k nebesům a vzýval Pána, který činí divy a všechno vidí; bylť si vědom, že na něho neplatí zbraně, nýbrž že dává vítězství těm, které pokládá za hodné. A takto se modlil: *Ty jsi, Pane, poslal za doby judského krále Ezechiáše anděla a zahubil asi sto osmdesát pět tisíc mužů ze Sennacheribova ležení. Pošli i nyní dobrého anděla před námi na strach a děs. Dej, ať se mocí tvé paže zachvějí ti, kteří s rouháním táhnou na tvůj svatý lid.* Těmito slovy řeč skončil.

Nikanor postupoval s vojskem za zvuku trub a válečných zpěvů, kdežto Juda a jeho oddíly napadli nepřítele s vzýváním Boha a modlitbou. Bojovali sice rukama, ale v srdci se modlili k Bohu. Tehdy porazili na zem neméně než třicet pět tisíc mužů, mocně jsouce podporováni zřejmou Boží pomocí. Když nechali boje a radostně se dali na cestu domů, zpozorovali, jak tam Nikanor leží ve své zbroji. I bylo křiku a hluku a chválili Boha jásosem. Hrdina však který se tělem a životem zasadil za spoluobčany, přikázal utnout Nikanorovi hlavu a pravici s celou paží a přinést do Jeruzaléma.

Přišed domů svolal krajany, dal nastoupit kněžím před obětním oltářem a zavolat hradní posádku. Potom dal vystavit na podívanou hlavu ničemného Nikanora i ruku toho rouhače Bohu, kterou chlubně a chvástavě napřáhl na svatyni Všemohoucího. Jazyk bezbožného Nikanora dal uříznout a rozkouskovaný předložit ptactvu, paži toho zlosyna dal pověsit před chrámem. Všichni velebili Pána v nebi, který se zjevil tak zřejmě, a volali: *Budiž veleben, jenž své místo zachoval neporušené.* Potom dal Juda pověsit Nikanorovu hlavu u hradu na jasné, všem srozumitelné znamení pomoci Páně. Jednomyslně se také usnesli, že nenechají tento tak významný den bez oslavy, nýbrž že jej oslaví třináctého dne dvanáctého měsíce - syrsky sluje adar - den před slavností Mardocheovou.

***

Potřebujeme skandál víry 1/2
papež František

Boží nekonečnost se skrývá v lidské bídě. Důrazně vyzývá ke společnému úsilí o novou civilizaci míru a bratrství. Aby Bůh znovu probudil naději v utrápených srdcích a podpořil námahu na cestě, vždy uprostřed

svého lidu povolával proroky. Přesto v příběhu o Ezechielovi, často nacházeli vzpurný lid - *děti tvrdohlavé a zatvrzelé Ez 2,4*, a byli odmítnuti.

I Ježíš má stejnou zkušenost jako proroci. Vrací se do Nazareta, své vlasti, mezi lid, s nímž vyrůstal, a přesto není uznáván, je dokonce odmítán: *přišel mezi své, a jeho vlastní ho nepřijali J 1,11*. Evangelium nám říká, že Ježíš *jim byl příčinou pohoršení Mk6,3*, ale slovo pohoršení, *skandál*, neznamená něco obscénního nebo neslušného, jak to používáme dnes; pohoršení znamená *kámen úrazu*, tj.

překážku, něco, co tě blokuje a brání ti jít dál. Položme si otázku:

Co je překážkou, která nám brání uvěřit Ježíši?

Když posloucháme řeči jeho krajanů, vidíme, že se zastavují pouze u jeho pozemské historie, u jeho rodinného zázemí, a proto si nedokážou vysvětlit, jak mohlo ze syna tesaře Josefa, tedy z obyčejného člověka, vzejít tolik moudrosti, a dokonce schopnost konat zázraky. Skandální je tedy Ježíšovo lidství. Překážkou, která těmto lidem brání rozpoznat v Ježíši Boží přítomnost, je skutečnost, že je to člověk, je to prostě syn tesaře Josefa: jak se může všemohoucí Bůh zjevit v křehkosti lidského těla? Jak může všemohoucí a silný Bůh, který stvořil zemi a osvobodil svůj lid z otroctví, jak se může učinit tak slabým, že přijde v těle a sníží se, aby učedníkům umyl nohy? To je skandál.

Je to víra založená na lidském Bohu, který se snižuje k lidskosti, stará se o ni, dojíká se našimi ranami, bere na sebe naši únavu, láme se pro nás jako chléb. Silný a mocný Bůh, který je na mé straně a uspokojuje mě, je přitažlivý; slabý Bůh, Bůh, který z lásky umírá na kříži, ode mě žádá, abych překonal všechno egoismus a obětoval svůj život za spásu světa; a to je, bratři a sestry, skandál.

A přesto, když se postavíme před Pána Ježíše a upřeme svůj pohled na výzvy, které se na nás kladou, na mnohé sociální a politické otázky, o nichž se v tomto sociálním týdnu také diskutuje, na konkrétní život našeho lidu a jeho zápasy, můžeme říci, že dnes potřebujeme právě tento skandál. *Potřebujeme pohoršení víry*. Nepotřebujeme religiozitu uzavřenou do sebe, která zvedá svůj pohled k nebi, aniž by se starala o to, co se děje na zemi, a slaví liturgie v chrámu, zatímco zapomíná na prach, který víří na našich ulicích. Potřebujeme naopak *skandál víry*, víry, zakořeněné v Bohu, který se stal člověkem, a tedy víry lidské, která vstupuje do dějin, která hledá lidské životy, která uzdravuje zlomená srdce, která se stává kvasem naděje a setbou nového světa. Je to víra, která probouzí svědomí z letargie, která klade prst do ran, do ran společnosti, je to víra neklidná, a my potřebujeme žít neklidným životem, víra, která se pohybuje od srdce k srdci, víra, která přijímá zvenčí problémy společnosti, neklidná víra, která pomáhá překonat průměrnost a lenost srdce, která se stává trnem v oku společnosti, často anestetizované a omráčené konzumem. A u toho se trochu pozastavím... Říká, že naše společnost je tak trochu anestetizovaná a omráčená konzumem, přemýšleli jste o tom, jestli se konzum dostal i do vašeho srdce? Nutkání mít, mít věci, mít víc, to

nutkání plýtvat penězi. Konzumerismus je mor, je to rakovina: *otravuje vaše srdce, dělá z vás sobce, nutí vás dívat se jen na sebe.*

Bratři a sestry, potřebujeme především víru, která rozbíjí vypočítavost lidského egoismu, která odsuzuje zlo, která ukazuje prstem na nespravedlnost, která narušuje intriky těch, kdo si ve stínu moci hrají na úkor slabých. A kolik lidí využívá víru k vykořisťování lidí? To není víra.

***

Blahopřání

6.října slaví 54. narozeniny P. Mgr. Norbert Nawrath
1.9.1996 – 30.6.1998

*****

Bože, dej kněžím milosti, které potřebuji k svému i našemu posvěcení. *Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách.*

***

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa - *Benedikt XVI.*

***

HRAD V NITRU – První komnaty sv. Terezie z Avily

Nebyl by to ztracený čas, sestry, který já strávila při psaní tohoto spisu a vy při jeho čtení, jen kdybychom z toho načerpaly onen dvojí prospěch. Jestliže Pán dá, aby se podobné příklady dostaly až do našeho poznání, mohou pomoci ani ne tak učeným a odborníkům, kteří už znají vše, jako spíše nám ženám, jež ve své nevědomosti máme zapotřebí všeho. Kéž nám Bůh ve své dobrotě udělí, abychom z toho načerpaly užitek.

Tyto vnitřní věci jsou tak těžké na pochopení, že osoba, tak málo vzdělaná jako já, musí říci mnoho neúčinných a nevhodných slov, než přijde na to správné. Bude to vyžadovat trpělivost číst mě, jako jí mám já zapotřebí, abych psala o tom, co neznám. Někdy se mi stává, že beru do ruky pero jako nějaký hlupáček, aniž bych věděla, co mám říci či kde začít. Nicméně vynasnažím se vysvětlit vám určité vnitřní věci, o nichž

si myslím, že vám budou užitečné. Ačkoliv nám naše konstituce hovoří často o vznešenosti modlitby, které máme věnovat několik hodin, přesto nám neupřesňují, co v ní můžeme dělat, a málo říkají o nadpřirozených faktech, jež Bůh působí v duši; když se o nich mluví a když se vysvětlují různým způsobem, plyne z toho velká útěcha, už také proto, že se člověk zamyslí nad touto nebeskou a vnitřní stavbou, kterou smrtelníci tak málo znají, ačkoli tam mnozí přebývají. V jiných knihách, jež jsem napsala, mi již Pán o tom dal nějaké světlo, ale určité věci, zvláště ty obtížnější, jsem nikdy nepochopila tak dobře jako nyní. Chyba je v tom, že budu muset opakovat velké množství známých věcí, než dojdou k tomu, abych je objasnila: nejde to jinak s inteligencí tak hrubou jako je má.

Vraťme se však k našemu hradu a jeho mnoha komnatám. Nesmíte si představovat tyto komnaty jednu za druhou, jako řetěz pokojů. Zaměřte svůj pohled do středu, kde je příbytek či královský palác. On tam přebývá jako v nějaké žumaře, *druh trpasličí palmy s chutným jádrem*, z níž si nelze vzít to dobré, aniž by se neodstranilo mnoho listů, jež je přikrývají. Tak i zde: kolem ústředního pokoje, a nad ním, je mnoho jiných, jež jsou zcela prosvíceny Sluncem, jež září uprostřed. - Přemýšlet o věcech duše je třeba vždy s veškerou bohatostí, neomezovat se a beze strachu z přehánění, neboť schopnost duše překonává každou lidskou představu.

Velmi na tom záleží, aby modlící se duši, ať dosáhla jakéhokoli stupně, byl ponechán volný pohyb, jak se jí zlíbí, nahoru, dolů i na všechny strany, aniž by byla nucena choulit se v jediném pokoji. Když ji Bůh učinil tak velikou, nenuťme ji, aby zůstala na tomtéž místě, byť by se i jednalo o sebepoznání.

Ach, sebepoznání! Rozumějte mi dobře, dcerušky! Je tak nutné, že i duše, jež Bůh připustí do svého příbytku, je nesmí nikdy zanedbávat, přestože dospěly tak vysoko. Ostatně nemohly by je zanedbávat, i kdyby chtěly, neboť je třeba, jako včely v úlu, právě z pokory vyrábět onen med, bez něhož je všechno ztraceno. Avšak jako včela nepřestává vylétat, aby sála z květů, tak i duše se musí tu a tam povznést k nazírání Boží velikosti a velebnosti, přestože se cvičí v sebepoznání. Mnohem lépe přitom nahlédne vlastní ubohost, než když zůstává sama v sobě, také ji budou méně obtěžovat nečistá zvířátka, jež se dostanou do prvních pokojů, kde se ona cvičí v sebepoznání. Nicméně je to velká milost umět se v něm cvičit, ačkoliv, jak se říká, lze to přehánět nebo také odbývat. Zkrátka věřte mi: *budeme pracovat mnohem ctnostněji s Boží pomocí, než když zůstaneme lpět na své ubohosti.*

Nevím, zda se vyjadřuji dobře. Znát samy sebe, to je tak důležité, že bych nechtěla, abyste v tom ochably, ani kdybyste již dospěly do nejvyšších nebes, neboť dokud jsme na zemi, není nic tak nutné jako pokora. Znovu tedy opakuji, že je velmi užitečné - ba svrchovaně užitečné, aby se před letem k jiným příbytkům vstoupilo do těch, jež jsou vyhrazena sebepoznání, neboť jsou to cesty, po nichž se jde k oněm vyšším. Proč tedy chceme křídla k létání, když můžeme kráčet po rovné a bezpečné půdě. Spíše se všemožně snažme hluboce poznat samy sebe.

Rozhovor v sakristii

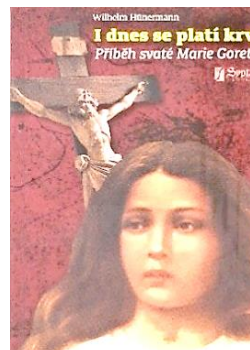

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti

Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Podívej, znáš tam toho? Don Paliano ukázal na zed', kde visel obraz, z něhož se usmívala dobrotivá tvář bělovlasého starce. Samozřejmě, přikyvoval Angelo, to je přece náš Svatý Otec Lev XIII. Správně. Má dnes víc jak devadesát let, ale celý svůj život přemýšlel o tom, jak by se dalo pomoci chudým, dělníkům v továrnách a nádeníkům na statcích, a jasně to řekl do celého světa, že každý musí dostat, nač má právo a že je to do nebe volající hřích zadržovat pracujícím mzdu. Napsal několik okružních listů o této otázce a když papež něco řekne, nebo napíše, pak naslouchá celý svět - A zlepšilo se od té doby něco? zeptal se mladík hned nato. To sám nevím, vzdechl kněz. Mezi tím něco slyšet, a pak to vykonat, je často dlouhá cesta. A také jsou mnozí, kteří raději nenaslouchají, když se jim něco nelíbí. V každém případě to není vinou církve, že nejsou ještě všechny křivdy zahlazeny. Podle sil a prostředků církev přináší chudým útěchu nejen slovy, nýbrž i skutky lásky. Tos chtěl vědět? - Myslím, že ano, přikývl hoch a stiskl knězi ruku. Před sakristií si nasadil čepici a už se chystal rozběhnout domů, když na něho kněz zavolał: Pojd' sem ještě Angelo! Bude-li tě přišťě trápit něco takového, nač bys měl rád odpověd', tak zase přijd' za mnou, platí? A nemáte-li na chleba, mohu vám pomoci - Ach ne, my už si sami nějak poradíme, odpověděl hrdě Angelo. Maminka by to nerada viděla, kdybychom přijímali pomoc, dokud se dokážeme uživit vlastními silami - Tomu se říká čest, dodával duchovní, ale poslouvej, ty a Marietta chcete jít příšťí rok ke stolu Páně, že? Pak musíte vlastní přípravu prodělat ve svém farním kostele v Nettunu, i když je to kousek dál. Pater Girolamo z kostela sv. Michaela vám ji bude dávat. Musíte se zúčastnit dvakrát v týdnu, jak jsem se informoval. V úterý a v pátek ve čtyři hodiny odpoledne. - To bude těžký oříšek, povzdechl si chlapec, když my máme tak hrozně moc práce - Víš, hochu, křesťan musí mít na paměti, že práce pro Boha a pro vlastní duši je ta nejdůležitější - Však uvidíme, ono se to nějak zařídí, přikývl chlapec a pak vážně kráčel odtud jako starý sedlák. U kostelní věže čekala na něho sestřička, celá zvědava na to, o čem jen ten kluk mohl s důstojným pánem vykládat. Angelo však proti všem zvyklostem zůstal velmi skoupý na slovo. Přece však Marietta vycítila, že mu spadl kámen ze srdce, který způsoboval, že byl v posledních dnech tak zamklý. Tak ji popadla také taková tichá radost, že zapomněla i na svou zvědavost.

***

Jak Bůh povolal právě tebe?

Zeptali jsme se čtyř žen, jak objevovaly ve svém životě povolání.

3/4 Faustýna Šimová OSF, Liberec. Jsem z věřící rodiny, ale když jsem dospívala, chtěla jsem se vydat vlastní cestou. Přes cigarety, metalovou hudbu a nechut' chodit

do kostela jsem se v patnácti dostala na křesťanský tábor Jump. Třetí večer jsem s ostatními seděla v kostele a v jednom okamžiku mi přišlo, že stejně reálně jako můj soused je tam živý i Ježíš. Chtěla jsem s ním mít osobní vztah. Věděla jsem, že mě Bůh má rád, ale přesto jsem se pořád cítila dost mizerně. Připadalo mi to jako informace v mé hlavě, ale k srdci měla daleko. A jak se říká, největší vzdálenost na světě je mezi srdcem a hlavou. Trvalo několik let, než se mne Bůh dotkl. Stalo se to při jedné přímlybné modlitbě: zakusila jsem, jak moc jsem pro Boha důležitá, chtěná, milovaná ... Bylo mi 22 let a vůbec jsem netušila, co se mnou bude. Po pár měsících mě poprvé napadala myšlenka dát Bohu celé své srdce. Hledala jsem mezi různými společenstvími, a nakonec zaklepala na dveře Školských sester svatého Františka.

4/4 Pavla Anderlová, Litice.

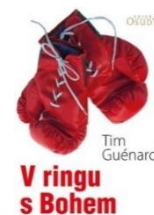
Vyrůstala jsem s o tři roky mladším bratrem a pamatuji si, že jsme si celá rodina přáli mít ještě další sourozence. Rodiče nás vychovávali ve víře a ve všem nám dávali poměrně velkou svobodu. Když jsem začala dospívat a řešit v sobě smysl chození do kostela a vůbec přínos křesťanství do mého života, zažila jsem v Koinonii Jan Křtitel osobní setkání s Ježíšem. Když jsem o něco později pocítila Pánovo povolání do panenství pro nebeské království a seznámila jsem rodiče se svou životní cestou, v naplnění mých snů mi nebránili. Věděli, že odpověď na Boží povolání je požehnáním pro celou rodinu. A ta se pak rozrostla! Narodila se mi sestřička a po ní ještě bráška. Naši pak i druhorozeného syna svěřili Bohu v jeho duchovním povolání. / mach

***

Objevování mimozemšťanů

Obrácení slavného francouzského boxera

Jednou, když právě probíhá údržbová výměna oleje v mém srdci, někdo zaťuká na okno. Otec otevře a řekne: *Minutku, prosím!* - Minutky otce Thomase jsou známé svou elasticitou, často se podobají víc půlhodině než šedesáti vteřinám. Před domem mívá frontu. Lidé z daleka k němu chodí pro radu, útěchu a pro posilu. Přichází se velmi liší zevnějškem, životními zkušenostmi, společenským prostředím, ve kterém žijí, vzděláním. Vtom mi to docvakne. Moje duše velkého hříšníka dostane elektrošok při pohledu na tohoto muže, jak všem rozdává natahovací minuty. Dává svůj život, všechny minuty svého života zcela k dispozici všem, kteří u něj zaklepou na dveře, i kdyby to bylo ve čtyři hodiny ráno. Je tu pro všechny, pořád. Nechá se všemi požírat, pokorný, tichý, zářící jako hostie. Tento svatý najednou mně, mladému vejťahovi, způsobuje chvění v žaludku. Boží průvodčí, který pomáhá na cestě do Království a nevyžaduje ani jízdenku, ani křestní list. Přijal mě neotesaného, nesoudil mě podle ksichtu, mou koženou bundu, džíny černé jako šmír, dlouhý cop vlasů nezkontrolal pod

drobnohledem konvenčního mínění a společenského škatulkování. Vzal mě s sebou na cestu první třídou v superrychlém vlaku za setkáním s Bohem Otcem, Bohem živým, Bohem láskou. Vzbuzuje ve mně hlad po tom, abych Boha poznal a abych se ptal po smyslu života. S respektem bere v úvahu moji nevědomost. S nesmírnou trpělivostí odpovídá na moje otázky. A nikdy přitom neodsuzuje. Někdy na něj útočím, chrlím svoje námitky, bojuju, nechci se nechat přesvědčit tak snadno: *Když je váš Bůh láska, otče, proč to utrpení opuštěných dětí, utrpení žen, které vidí umírat své syny?*

Někdy odpovídá slovy, jindy odpovídá mlčením. Když mlčí, často se dívá na kříž. Jednou mi řekne: *Ježíš neodpověděl na všechny otázky. Jeho apoštolové a zástupy lidí, kteří s ním chodili, nebyli schopni všechno slyšet. Musíme přijmout, že nemáme na všechny naše otázky odpověď. To nebrání tomu, abychom naslouchali všem otázkám, které lidé pokládají...* Čím víc dostávám Ježíšovo odpuštění, tím víc se v nejhlubším nitru cítím zahaný do kouta tím, co je zcela zřejmé: musím změnit svůj způsob života. Je nemožné znovu vybudovat svůj život na hodnotách, které mi umožnily přežít: *pomsta, nedůvěra, násilí...* Je to pro mě neznámá cesta. To je ten opravdový boj. Právě začíná.

Otec Thomas postupně tiší moje vnitřní bouře, prostřednictvím odpuštění hojí zranění opuštěnosti. Je skutečným misionářem živého Boha, zapáleným apoštolem. Neobyčejná obyčejná bytost. Křesťané a kněží mě zranili. Ted' je skrze něho začínám milovat. Chodím za ním na pětiminutové návštěvy každý den, po celý rok. Když jsem s ním, mám chuť se změnit. Tuším, že bude potřeba zvládnout hromadu práce. Nezoufám. Posiluje mě, dodává mi důvěru pouhou svou přítomností. Někdy se tato touha po změně zhroutí. Ztratím rozum. On se nikdy nenaštve. Přijímá mě bez podmínek. Asi se opravdu podobá Bohu, který stále sestupuje stupínek po stupínku, aby mu chlap, který se skoulel ze schodů, mohl padnout do náruče. Jsem ubohý a otec Thomas ve své dobrotě dělá první krok. To on mi vždycky nabídne odpuštění. Jsem příliš ubohý, abych ho o to požádal. Od něj dostávám tři poklady: *bezpodmínečné přijetí, odpuštění a naději.* Přicházím z nicoty a v srdci mám jen temnotu. Do takové bryndy začal tento drobný kněz, uzlovitý jako révový keř, křehký podle vzhledu, avšak pevný jako skála ve svém nitru, zasévat hvězdy. Pak pomohl vzejít úsvitu naděje. Nechal ve mně vzklíčit jistotu, že jsem stvořen ke štěstí lásky, k nepomíjivosti lásky, a že k tomu všemu má přístup i uličník. Bere mě takového, jaký jsem, nesnaží se mě změnit. Tento kněz je řečou lásky.

Nesnaž se utéct, čas si tě chytí,
vlasý ti protká stříbrnou nití.
Předá ti radost i zklamání z lásky
a pak ti na tváře nakreslí vrásky.

Zbytečně vzdoruješ, marníš své síly,
každý z nás jednou dojde až k cíli.
Nesnaž se změnit to, co už nejde,
ze všeho špatného dobré vždy vzejde.

Mám tady pro tebe na štěstí návod,
s časem si nikdy nedávej závod!
Žij ted' a tady, život je krátký,
postupuj vpřed a nekoukej zpátky.

Neboj se ničeho, jdi klidně spát,
stane se jen to, co má se stát.
Ten zákon platí pro každého z nás,
všechny nás jednou dožene čas.

Jana Topinková

| z Liturgického kalendáře |

- říjen -

1.10.- památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve * 2.10.- památka svatých andělů strážných * 4.10.- památka sv. Františka z Assisi, první pátek v měsíci * 7.10.- památka Panny Marie Růžencové * 15.10.- památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve * 17.10.- památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka * 18.10.- svátek sv. Lukáše, evangelisty * 27.10.- Slavnost Výročí posvěcení kostela * 28.10.- svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela říjen:** 5.10.- Kalenda Jan ml. * 12.10.- Straková Růžena
22.10.- Moučka Jiří * 26.10.- Starustková Ludmila

✦ **USA:** Paulette Harlowová je 75letou invalidkou pohybující se na vozíčku. V říjnu r. 2020 se účastnila modlitby růžence před potratovou klinikou ve Washingtonu. Účastníci akce navazovali také kontakty se ženami jdoucími na potrat a pokoušeli se je přesvědčit, aby své dítě pod srdcem nezabíjely. Za to soud paní Harlowovou v hlavním městě USA odsoudil letos 31. května ke dvěma rokům nepodmíněně, poněvadž prý blokovala přístup k potratové klinice, čímž spáchala trestný čin *spiknutí proti občanským právům*. V USA platí zákon, že blokování přístupu ke zdravotnickým zařízením je trestným činem ohrožujícím zdraví a životy občanů. Mezi *zdravotnická* zařízení, jsou zařazeny i potratové kliniky, čehož orgány činné v trestním řízení využívají k represím vůči aktivistům pro-life.

/ www.kath.net, 2.6.2024

✦ **Austrálie:** Letošního průvodu Božího Těla se v největším městě Sydney účastnilo rekordních 15 tisíc lidí. Místní arcibiskup Anthony Fisher se vyjádřil, že tak vysoký počet s největší pravděpodobností nebyl v tomto městě nikdy v minulosti, což svědčí o hlubokém vztahu australských katolíků k Eucharistii.

/ www.pch24.pl, 3.6.2024

Pravým důvodem,
proč tě někdo
nenávidí a
pomlouvá je
ten, že ty
máš něco, co on
nikdy mít nebude!

Láska někdy boří

**Nikdy nestratíš nikoho,
koho nosíš ve svojom srdci.
Možno stratíš jeho
prítomnosť, jeho hlas,
vôňu. Ale to, čo si sa
od neho naučil a to,
čo ti po sebe zanechal,
to nestratíš nikdy.**

Fb. Kraliba eňstov

*** Příloha Studánky ***

říjen 2024

Tradičně před začátkem školního roku se žehnají školákům, kteří začínají nový školní rok, aktovky. Letos je požehnal o. Vladimír první zářijovou nedělí.

Svatá Maria, Matko Boží, ujmi se našich dětí, vždyť i ty jsi jejich matka. Buď jim spolu s jejich anděly strážnými stálou ochránkyní a ved' je po cestách života do království věčného radování, kde se toužíme všichni shledat znovu a navěky.

Ve stejný den odpoledne se na podnět varhanice Marie uskutečnilo na farním dvoře setkání mládeže a farníků na ukončení prázdnin a dovolených. Několika snímky si můžeme připomenout okamžiky tohoto dne.

Je třeba poděkovat všem, kdo připravili toto setkání, kdo připravili pohostění, i těm kteří připravili něco k zakousnutí a donesli své dary ze svých domovů, i těm, kdo se zúčastnili této nedělní farní akce, i těm, kdo pak vše uklidili.

Na konec: na zdraví a na setkání v příštím roku ➔

Svátost manželství

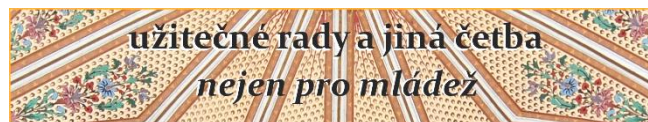
Tuto svátost uzavřeli před Bohem a P. Didakem

Robertem Klučkou z Husovic, OFM v našem kostele Jan Johec spolu s Michaelou Kerberovou.

**Vzpomínka na 120-té výročí posvěcení kostela
Neděle 17.10.2010**

➔ Med a jeho účinky

Akné

Mnoho lidí bojuje s akné.

Akné může být způsobeno hormonálními potížemi *např. syndrom polycystických vaječníků u žen*, ale v některých případech je příčina zcela záhadnou. Aby toho nebylo málo, mnoho léků na akné má nějaké vedlejší účinky, *kteří také nejsou moc příjemné*. Naopak medová léčba je zcela přírodní a přirozenou. Med a skořice mají antibakteriální a protizánětlivé vlastnosti, což z nich činí ideální zbraň v boji za jasnější a čistější pleť. Obě tyto přísady pomáhají zabránit propuknutí akné a snižují zarudnutí a otok.

Postup přípravy: Smíchejte jednu polévkovou lžici sušené skořice a dvě polévkové lžice medu. Pak použijte prsty k nanesení směsi na obličej. Soustředte se na místa s akné. Nechte ingredience dělat svou práci po dobu deseti minut. Stejně jako u mnoha z výše uvedených tipů, uvidíte největší přínos, pokud si seženete med s vysokým UMF, což znamená, že med obsahuje silná antibakteriální činidla.

Popáleniny

Pokud dojde k vážnému popálení, musíte udělat rychlá pohotovostní ošetření, aby se zabránilo možné ztrátě tkáně a infekci. Také sem tam utrpíme popáleninu doma při vaření apod. V takových případech můžete použít med.

Katolík, protestant, muslim a žid spolu při večeři diskutují. Katolík: *Mám takové jmění, že se chystám koupit Citibank* - Protestant: *Já jsem tak bohatý, že si koupím General Motors!* - Muslim: *Já jsem pohádkově bohatý princ a hodlám koupit Microsoft!* Potom se všichni obrátí na žida. Ten si tiše míchá káfé, potom opatrně odloží lžičku na stůl,

upije trochu, podívá se na všechny a ledabyle prohodí: *Já se ale nic z toho nechystám prodat!* • Pyrotechnik radí: Uvidíte-li mne utíkat, snažte se mne předběhnout • Ve firmě se rozbije WC. Opravář: Tak kdepak je ten hajzlík? – Ředitel je na dovolené – Já ale myslím takové ty dvě nuly – Oba náměstci jsou na jednání – Vy mi pořád nerozumíte, paní recepční. Já jdu tam, kde se nic nedělá a lidé tam tráví svou chvíli – Jó, tak účtárna je v přízemí a marketing je v prvním patře.

